

1. ODKRYCIE (5) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg *N* odkrycie (2). $\diamond$ *G* odkrycia (3); -a *BudNT* (2), -a *KwiatKsiąż* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVII – XVIII w. s.v. odkryć.

I. Rzeczownik od „odkryć”: *Ujawnienie, ogłoszenie, powiadomienie; detectio Calep, Cn; revelatio PolAnt; indicium Calep; patefactio Cn [w tym: czego (2)] (4) : skarbisz sobie gniew na dzień gniewu/ y odkrycia sprawiedliwego ładu Bożego BudNT Rom 2/5; Indicium – Pokazanie, odkriczę, objawienią [!]. Calep 526a, 314a.*

Wyrażenie: »odkrycie tajemnice« (1): A mogącemu was ztwierdzić wedle [...] odkrycia táiemnice/ czáfy wiecznemi zámilczaney/ [...] Sámemu mądreemu Bogu przez Iefuła Chrísta/ iemu ławá na wieki/ amen. BudNT Rom 16/28[25].

II. Rzeczownik od „odkryć się”: *Ujawnienie się, objawienie się [czego] (1) :*

Szereg: »wynurzenie a odkrycie« (1): piłm ćwiczenia [...] tym ktorzy lię ku cnocie y mądrości narodzili wielce ku pomocy łą: á tak częstokroć wzákaniałych [!] ludziach/ łą albo znakami wynurzenia á odkrycia głupości/ albo naczyńmi szkodliwzey krzywdy. KwiatKsiąż F3v.

Synonimy: I. objawienie, odsłonięcie, ogłoszenie.

Cf ODKRYĆ, ODKRYĆ SIĘ